शत्रुपतं समृध्यतं वा माहात्समुपेतते । व्याधिराप्यायित इव तस्य मूलं व्हिनति सः ॥ ५१८५ ॥

Wer in seiner Thorheit es nicht beachtet, dass eine feindliche Partei sich verstärkt, dem schneidet diese die Wurzeln ab, wie eine Krankheit, die man hat überhand nehmen lassen.

शत्रुमुन्मूलयेत्प्रां इस्तीदणं तीदणेन शत्रुणा । व्ययाकारं मुखार्याय कएरकेनेव कएरकम् ॥ २६४३ ॥

Einen scharfen Feind vernichtet der Weise durch einen andern scharfen Feind, wie man zu seiner Erleichterung einen quälenden Dorn mit einem andern Dorn auszieht.

शत्रुद्रपाणि मित्राणि मित्रद्रपाद्य शत्रवः। जायते कार्यसिद्धर्य केचिछोके विचत्तणाः॥ ५१८८॥

Nur einige wenige Kluge in der Welt treten zum Gelingen ihrer Sache als Freunde in Feindesgestalt und als Feinde in Freundesgestalt auf.

शत्रुशेषमृणाच्केषं शेषमग्रेश्च भूमिप । पुनर्वर्धेत संभूष तस्माच्केषं न शेषयेत् ॥ ५१८५ ॥

Ein Feindesrest, ein Schuldenrest und ein Feuerrest, o König, sammelt sich und wächst wieder; darum soll man keinen Rest lassen.

्शत्रुश्चैव कि मित्रं च न लेख्यं न च मातृका। या वे म<mark>ुंतापयति यं स</mark> शत्रुः प्रोच्यते नृप ॥ ५१३६ ॥

Ein Bild ist noch kein Feind und eine Mutter noch kein Freund: wer einen Andern peinigt, den nennt man, o König, Feind.

शत्रूषां निह संदृध्यात् s. Spruch 2940.

शत्रोः प्रचलने कि्द्रमेकमन्यच संश्रयम् । कुर्वता जायते वश्या व्ययवे राजसेविनाम् ॥ ५१४७ ॥

Wenn der Feind flieht, giebt er sich eine Blösse, wenn er sich in den Schutz eines Andern begiebt, eine zweite; verliert er den Kopf, so geräth er in die Gewalt der Königsdiener.

शत्रोविंकममज्ञाला वैरमारभते क्ति यः । स परा<mark>भवमाद्रोति समु</mark>द्रष्टिरिभाखवा ॥ ५६४८ ॥

2942) МВн. 2, 1960.

2943) Pańkar. IV, 19. d. काएकोनेच unsere Aenderung für काएकोनेच.

2944) Pańkat. ed. orn. I,174.

2945) Uçanas in Hariv. 1172. Vgl. Spruch

508-510 und die Anmerkung dazu auf S.

318 des ersten Theils.

2946) МВн. 2, 1954.

2947) Рамкат. III, 128. b. म्रन्यत्र st. म्र-न्यज्ञ. d. कुर्वता unsere Aenderung für कु-र्वाणा.

2948) Pankar. I, 349. 401. ad Hir. 72, 21.